

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Sádi-Arabíu.

Samningur milli ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar konungsríkisins Sádi-Arabíu um að komast hjá tvísköttun að því er varðar tekjuskatt og að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot, sem gerður var í Ríad 4. desember 2024, öðlaðist gildi 1. desember 2025.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 13. febrúar 2026.

F. h. r.
Martin Eyjólfsson.

Sesselja Sigurðardóttir.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR
MILLI
RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS
OG
RÍKISSTJÓRNAR KONUNGRÍKISINS SÁDI-ARABÍU
UM AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER VARÐAR TEKJUSKATT
OG AÐ KOMA Í VEG FYRIR SKATTSVIK OG SKATTUNDANSKOT

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Konungsríkisins Sádi-Arabíu,

sem vilja þróa efnahagstengsl sín enn frekar og efla samstarf sín á milli í skattamálum,

sem hyggjast gera samning um að komast hjá tvísköttun að því er varðar tekjuskatt, án þess að tækifæri skapist til að komast hjá skattlagningu eða til skattalækkunar með skattsvikum eða skatt-sniðgöngu (m.a. með tilhögun sem byggist á samningsmisnotkun sem miðar að því að ná fram aflétt-ingu, sem kveðið er á um í samningi þessum, óbeint til hagsbóta fyrir heimilisfasta aðila í lögsögu þriðju ríkja),

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til heimilisfastra aðila í öðru eða báðum samningsríkjunum.
2. Að því er þennan samning varðar skal líta á tekjur, sem er aflað af eða fyrir milligöngu einingar eða á grundvelli tilhögunar, sem talin er gagnsæ að öllu leyti eða að hluta til í skattalegu tilliti samkvæmt skattalögum annars hvors samningsríkisins, sem tekjur heimilisfasts aðila í samnings-riki en aðeins að því marki sem farið er með tekjurnar, með tilliti til skattlagningar af hálfu þess ríkis, sem tekjur heimilisfasts aðila í því ríki.
3. Þessi samningur hefur ekki áhrif á skattlagningu af hálfu samningsríkis gagnvart aðilum heimilis-föstum í því ríki nema með tilliti til ávinnings sem fæst skv. 3. mgr. 7. gr., 2. mgr. 9. gr., 2. mgr. 18. gr. og 19., 20., 21., 23., 24. og 26. gr. þessa samnings.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem eru lagðir á af hálfu samningsríkis eða stjórnýslu-eða stjórnvaldsumdæma eða sveitarfélaga þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
2. Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á hluta tekna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar af heildarfjárhæð launa sem fyrir-tæki greiða, svo og skattar af verðmætisaukningu.
3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - a) í tilviki Konungsríkisins Sádi-Arabíu:
 - zakat,
 - tekjuskattur,(hér á eftir nefndur „sádiarabískur skattur“),
 - b) í tilviki Íslands:
 - tekjuskattar ríkissjóðs,
 - útsvar til sveitarfélaganna,(hér á eftir nefndur „íslenskur skattur“).
4. Þessi samningur skal einnig taka til allra þeirra skatta sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans, til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvert öðru um hvers kyns verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum þeirra.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir nema annað leiði af samhenginu:
 - a) „Konungsríkið Sáði-Arabía“ merkir yfirráðasvæði Konungsríkisins Sáði-Arabíu sem tekur einnig til svæðisins utan landhelginnar, þar sem Konungsríkið Sáði-Arabía hefur að lögum og þjóðarétti fullveldisréttindi og lögsögu yfir hafsvæði þess, hafsbótnei, botnlögum og náttúruauðlindum,
 - b) „Ísland“ merkir Ísland og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, yfirráðasvæði Íslands, þar með talið landhelgin, og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur að þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbótinn, botnlög hans og hafið yfir honum og náttúruauðlindir þeirra,
 - c) „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkir Konungsríkið Sáði-Arabía eða Ísland eftir því sem samhengi krefst,
 - d) „aðili“ merkir einstaklingur, félag og hvers kyns önnur samtök aðila, þ.m.t. ríkið, stjórnvöld eða stjórnvaldsumdæmi þess eða sveitarfélag,
 - e) „félag“ merkir sérhver persóna að lögum eða sérhver eining sem hlýtur meðferð sem fyrirtæki eða persóna að lögum að því er skatta varðar,
 - f) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkir fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á,
 - g) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir hvers konar flutningar með skipi eða loftfari nema slíkir flutningar séu eingöngu milli staða í samningsríki og fyrirtækið, sem rekur skipið eða loftfarið, er ekki fyrirtæki þess ríkis,
 - h) „ríkisfang“ merkir með tilliti til samningsríkis:
 - i. hver sá einstaklingur sem hefur ríkisfang eða ríkisborgararétt í því samningsríki og
 - ii. hver sá lögaðili, sameignarfélag eða samtök sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í því samningsríki,
 - i) „viðurkenndur lífeyrissjóður“ ríkis merkir eining eða tilhögun sem komið er á fót í því ríki og farið er með sem sérstakan aðila samkvæmt skattalögum þess ríkis og:
 - i. sem er komið á fót og starfar eingöngu, eða því sem næst, við að stýra eða greiða eftirlaun og tengdar greiðslur eða tilfallandi greiðslur til einstaklinga og sem lýtur sem slíkur reglum þess ríkis eða stjórnvöld eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélaga þess eða
 - ii. sem er komið á fót og er rekinn í þeim eina tilgangi, eða því sem næst, að fjárfesta í þágu eininga eða tilhögunar sem um getur í i. lið,
 - j) „bært stjórnvald“ merkir:
 - i. í tilviki Sáði-Arabíu, fjármálaráðuneytið en fjármálaráðherra eða viðurkenndur fulltrúi hans kemur fram fyrir hönd þess,
 - ii. í tilviki Íslands, fjármála- og efnahagsráðherra eða viðurkenndur fulltrúi ráðherra.
2. Við beitingu samningsríkis á ákvæðum samningsins á hverjum tíma skulu öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema samhengið krefjist annars eða bær stjórnvöld samþykkja aðra merkingu samkvæmt ákvæðum 24. gr. þessa samnings, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum þess ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „heimilisfastur aðili í samningsríki“ hver sá aðili sem er, samkvæmt lögum þess ríkis, skattskyldur í því ríki á grundvelli þess hvar lögheimili hans, búseta, stofnsetning eða stjórn er eða annarra viðmiða af sama toga og nær einnig yfir:
 - a) samningsríkið sjálft, stjórnvöld eða stjórnvaldsumdæmi, sveitarfélag, og viðurkenndan lífeyrissjóð í því ríki,
 - b) samtök sem er komið á fót og rekin eru í því ríki, aðeins í þágu trúmála, góðgerðarmála, vísinda, menningar eða fræðslu.

- Hugtakið nær þó ekki yfir neinn þann aðila sem er skattskyldur í því ríki einungis vegna tekna sem eru upprunnar í því ríki.
2. Þegar aðili telst heimilisfastur í báðum samningsríkjum á grundvelli ákvæða 1. mgr. þessarar greinar skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
 - a) hann skal talinn heimilisfastur einungis í því samningsríki þar sem honum stendur til boða fast heimili; hafi hann fast heimili í báðum ríkjum skal hann talinn heimilisfastur einungis í því samningsríki þar sem persónuleg og fjárhagsleg tengsl hans eru nánari (miðstöð persónuhagsmuna),
 - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru samningsríkinu miðstöð persónuhagsmuna er, eða ef honum stendur til boða fast heimili í hvorugu samningsríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann dvelst að jafnaði,
 - c) ef hann dvelst að jafnaði í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann hefur ríkisfang,
 - d) ef hann hefur ríkisfang í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
 3. Þegar aðili, annar en einstaklingur, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum á grundvelli ákvæða 1. mgr. þessarar greinar skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að ákvarða, með gagnkvæmu samkomulagi, í hvaða samningsríki sá aðili skal teljast heimilisfastur að því er samning þennan varðar, að teknu tilliti til þess hvar hann hefur raunverulega framkvæmdastjórn, er stofnaður eða lögskipaður með öðrum hætti og til annarra þátta sem skipta máli. Ef slíkt samkomulag liggur ekki fyrir skal ekki líta svo á að aðilinn eigi engan rétt á afléttingum eða undanþágum frá skatti sem kveðið er á um í þessum samningi nema að því marki og með þeim hætti sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að koma sér saman um.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ föst starfsstöð þar sem atvinnustarfsemi fyrirtækis fer fram að nokkru eða öllu leyti.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar,
 - b) útibús,
 - c) skrifstofu,
 - d) verksmiðju,
 - e) verkstæðis eða
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.
3. „Föst atvinnustöð“ nær einnig yfir:
 - a) byggingarsvæði, byggingu, samsetningar - eða uppsetningarframkvæmd eða eftirlitsstarfsemi sem því tengist en þó því aðeins að svæðið, framkvæmdin eða starfsemin standi lengur en í 183 daga,
 - b) veitingu þjónustu, m.a. ráðgjafarþjónustu, af hálfu fyrirtækis sem starfsmenn annast eða annað það starfslið fyrirtækisins sem það fær til verksins en þó því aðeins að starfsemi af þessu tagi haldi áfram innan samningsríkis yfir tímabil sem fer eða fara í heildina yfir 183 daga á hverju 12 mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári,
 - c) rekstur starfsemi af hálfu fyrirtækis í samningsríkis sem samanstendur af eða tengist leit að eða nýtingu náttúruauðlinda í því ríki yfir tímabil sem fer eða fara í heildina yfir 30 daga á hverju 12 mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári. Að því er 7. gr. þessa samnings varðar skal líta svo á að þessi starfsemi fara fram í fastri atvinnustöð.

Tímalengd starfsemi skv. a-, b- og c-lið skal ákvörðuð með því að leggja saman rekstrartímabil starfsemi nátengdra fyrirtækja í samningsríki, að því tilskildu að starfsemi slíkra nátengdra fyrirtækja í því samningsríki sé tengd starfsemi sem rekin er í því samningsríki á vegum nátengdra fyrirtækja þess ríkis. Tímabil þar sem tvö eða fleiri nátengd fyrirtæki reka starfsemi samhliða skal aðeins telja einu sinni til þess að ákvarða tímalengd starfsemi.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar nær hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins,
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlað til geymslu, sýningar eða afhendingar,
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlað til vinnslu hjá öðru fyrirtæki,
 - d) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í tengslum við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið,
 - e) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast hvers konar aðra starfsemi fyrir fyrirtækið,
 - f) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð fyrir hvers konar sambland starfsemi sem um getur í a- til e-lið,
- enda felist sú starfsemi eða, í tilviki f-liðar, öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.
5. Ákvæði 4. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um fasta starfsstöð, sem fyrirtæki notar eða viðheldur, ef sama eða nátengt fyrirtæki stundar atvinnustarfsemi á sama stað eða á öðrum stað í sama samningsríki og:
- a) sá staður eða annar staður er föst atvinnustöð fyrir fyrirtækið eða nátengt fyrirtæki samkvæmt ákvæðum þessarar greinar eða
 - b) heildarstarfsemin, sem leiðir af samanlagðri starfsemi sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, er ekki undirbúnings- eða stoðstarfsemi,
- að því tilskildu að atvinnustarfsemin, sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, teljist vera viðbótarstarfssvið sem er hluti af heildstæðri atvinnustarfsemi.
6. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar en með fyrirvara um ákvæði 7. mgr. þessarar greinar þar sem aðili sem kemur í samningsríki fram fyrir hönd fyrirtækis skal fyrirtækið teljast hafa fasta atvinnustöð í því ríki hvað varðar hverja þá starfsemi sem viðkomandi aðili annast fyrir fyrirtækið ef þessi aðili:
- a) gerir að jafnaði samninga eða gegnir að jafnaði lykilhlutverki sem leiðir til samningagerðar sem fer fram venju samkvæmt án efnislegrar breytingar af hálfu viðkomandi fyrirtækis og þessir samningar eru:
 - i. í nafni fyrirtækisins eða
 - ii. vegna yfirfærslu eignarhalds eða veitingar á notkunarrétti yfir eign sem fyrirtækið á eða hefur rétt til að nota eða
 - iii. vegna þjónustustarfsemi þess fyrirtækis,nema ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi um getur í 4. mgr. þessarar greinar sem myndi ekki, ef hún fer fram í fastri starfsstöð (annarri en fastri starfsstöð sem 5. mgr. þessarar greinar myndi eiga við um), gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar eða
 - b) gerir ekki að jafnaði samninga eða gegnir að jafnaði lykilhlutverki sem leiðir til samningagerðar en viðheldur að jafnaði í því ríki birgðum vara eða varnings sem hann notar reglulega til afhendingar á vörum eða varningi fyrir hönd fyrirtækisins.
7. Ákvæði 6. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar aðili, sem starfar í samningsríki af hálfu fyrirtækis í hinu samningsríkinu, hefur með höndum atvinnustarfsemi í fyrrnefnda ríkinu sem óháður aðili og kemur fram fyrir hönd fyrirtækisins innan venjulegra marka slíkrar atvinnustarfsemi. Komi aðili hins vegar einvörðungu eða næstum einvörðungu fram fyrir hönd eins fyrirtækis eða fleiri, sem sá aðili hefur náin tengsl við, skal sá aðili ekki talinn vera óháður aðili í skilningi þessarar málsgreinar að því er slíkt fyrirtæki varðar.
8. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki, hafi yfirráð yfir félagi eða lúti yfirráðum félags, sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu, eða hefur með höndum atvinnustarfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annaðhvort þessara félaga sé talin föst atvinnustöð hins.

9. Að því er varðar ákvæði þessarar greinar telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef, að teknu tilliti til allra staðreynda og aðstæðna er máli skipta, annar hefur yfirlit yfir hinum eða báðir lúta yfirlitum sömu aðila eða fyrirtækja. Hvað sem öðru líður telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef annar á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda í hinum (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) eða ef annar aðili eða fyrirtæki á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) í viðkomandi aðila og fyrirtæki eða í fyrirtækjunum báðum.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Hvað sem öðru líður skal hugtakið ná yfir fylgifé með fasteign, búfenað og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt ákvæðum almennra laga, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegra eða fastra greiðslna sem þóknunar fyrir vinnslu eða vinnslurétt vegna steinefna, linda og annarra náttúruauðlinda; skip og loftför skulu ekki teljast til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. þessarar greinar gilda einnig um tekjur af fasteign fyrirtækis og tekjur af fasteign sem er notuð til inna af hendi sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.

Hagnaður af atvinnustarfsemi.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnustarfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka atvinnustarfsemi með höndum má skattleggja hagnað fyrirtækisins í hinu ríkinu en aðeins að því marki sem rekja má hann til þeirrar föstu atvinnustöðvar.
2. Með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. þessarar greinar þegar fyrirtæki í samningsríki stundar atvinnustarfsemi í hinu samningsríkinu í gegnum fasta atvinnustöð þar skal í hvoru samningsríki um sig telja til þeirrar föstu atvinnustöðvar hagnað sem ætla má að komið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaða atvinnustarfsemi við sömu eða svipaðar aðstæður og ætti í algerlega sjálfstæðum samskiptum við fyrirtækið sem hún fellur undir sem föst atvinnustöð.
3. Þegar samningsríki leiðréttir í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar hagnað sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar fyrirtækis í öðru samningsríkinu og skattleggur samkvæmt því hagnað sem fyrirtækið hefur verið skattlagt af í hinu ríkinu skal hitt ríkið, að því marki sem nauðsynlegt er til að koma í veg fyrir tvísköttun þessa hagnaðar, leiðrétta fjárhæð skatts af þessum hagnaði eftir því sem þurfa þykir. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
4. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal vera heimilt að draga frá kostnað sem stofnað er til í þágu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn framkvæmdakostnaður og almennur stjórnunarkostnaður sem stofnað hefur verið til, hvort sem til hans er stofnað í ríkinu þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett eða annars staðar. Þó skal ekki leyfa slíkan frádrátt í tengslum við fjárhæðir, ef um þær er að ræða, grundvallargreiðslu (nema sem hluta af endurgreiðslu raunverulegs kostnaðar) af hálfu fastrar atvinnustöðvar til aðalskrifstofu fyrirtækisins eða annarrar skrifstofu þess, í formi grundvallargreiðslna fyrir notkun á hugverki eða umboðslauna fyrir tiltekna veitta þjónustu eða stjórnunar eða, nema um sé að ræða fyrirtæki í bankarekstri, vaxta af fé sem fasta atvinnustöðin hefur fengið að láni. Á sama hátt skal, við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnu-

stöðvar, ekki taka tillit til innheimtra fjárhæða (nema sem hluta af endurgreiðslu raunverulegs kostnaðar) af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar til aðalskrifstofu fyrirtækisins eða annarrar skrifstofu þess, í formi höfundarlauna eða gjalda eða annarra svipaðra greiðslna fyrir notkun einkaleyfa eða annarra réttinda eða, nema um sé að ræða fyrirtæki í bankarekstri, vaxta af fé sem aðalskrifstofa fyrirtækisins eða önnur skrifstofa þess hefur fengið að láni.

5. Ekkert í þessari grein skal koma í veg fyrir að annaðhvort samningsríkið skattleggi samkvæmt eigin lögum tekjur eða hagnað af hvers kyns tryggingar- og endurtryggingarstarfsemi.
6. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði gilda um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Sjóflutningar og flutningar í lofti.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.
2. Að því er þessa grein varðar telst hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum fela í sér en takmarkast ekki við:
 - a) hagnað af leigu skipa eða loftfara yfir heilt tímabil eða heila ferð í rekstri í flutningum á alþjóðaleiðum,
 - b) hagnað af þurrleigu skipa eða loftfara ef leigutekjurnar eru tilfallandi í hagnaði af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum og
 - c) hagnað af þurrleigu skipa eða loftfara ef leigutakinn annast rekstur þeirra í flutningum á alþjóðaleiðum.

Fara skal með hagnað fyrirtækis sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar af flutningi eigna eða farþega á landi og skipgengum vatnaleiðum innan annars hvors samningsríkisins sem hagnað af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum ef flutningurinn er hluti af alþjóðaflutningum.

3. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar gilda einnig um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu, sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirlýðingum eða fjármögnun fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirlýðingum eða fjármögnun fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu,
 og fyrirtækin tvö semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilyrði um innbyrðis tengsl sín á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðin þeim sem sett yrðu í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja, má allur hagnaður, sem myndi hafa runnið til annars fyrirtækisins án þessara skilyrða, en rennur ekki til þess vegna skilyrðanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.
2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki – og skattleggur samkvæmt því – hagnað sem fyrirtæki í hinu samningsríkinu hefur verið skattlagt af í því ríki og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilyrðin, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þau sömu og hefði verið samið um í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal taka fullt tillit til annarra ákvæða samnings þessa og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.

2. Slíkan arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir, má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:
 - a) 0 hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins ef raunverulegur eigandi er annar en hitt samningsríkið, stjórnslu- eða stjórnvaldsumdæmi þess eða sveitarfélög, ásamt viðurkenndum lífeyrissjóði í því ríki,
 - b) fimm hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins ef raunverulegur eigandi er félag sem hefur með beinum hætti a.m.k. 10 hundraðshluta af hlutafé í því félagi, sem greiðir út arðinn, á 365 daga tímabili að meðtöldum deginum þegar arðurinn er greiddur út; þegar tímabilið er reiknað út skal ekki taka tillit til breytinga á eignarhaldi sem leiða beint af endurskipulagningu fyrirtækja, s.s. samruna eða uppskiptingu félagsins sem á hlutina eða greiðir arðinn,
 - c) 10 hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.Ákvæði þessarar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.
3. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, námuhlutabréfum, ágóðahlutaskírteinum eða ágóðahlutaréttindum, stofnbrefum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og aðrar tekjur af atvinnurekstri sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem fer með úthlutunina er heimilisfast.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins sem er heimilisfastur í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir arðinn er heimilisfast eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og hlutareignin sem arðurinn er greiddur af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings, eftir atvikum.
5. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur hitt ríkið hvorki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arðurinn er greiddur aðila heimilisföstum í hinu ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í hinu ríkinu, né skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins, jafnvel þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í hinu samningsríkinu.
6. Þrátt fyrir önnur ákvæði þessa samnings, þegar félag, sem hefur heimilisfesti í samningsríki, hefur fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu kann hagnaður sem skattleggja á skv. 1. mgr. 7 gr. þessa samnings að fá viðbótarskatt í hinu ríkinu í samræmi við lög þess ríkis en viðbótarfjárhæðin skal ekki fara yfir 5 af hundraði af fjárhæð þessa hagnaðar.

11. gr.

Tekjur af skuldakröfum.

1. Tekjur af skuldakröfum, sem myndast í samningsríki og eru greiddar til heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Tekjur af skuldakröfum sem myndast í samningsríki má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi skuldakrafna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 5 af hundraði af vergri fjárhæð skuldakrafna.
3. Tekjur af skuldakröfum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu, þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. þessarar greinar, aðeins skattlagðar í því samningsríki þar sem raunverulegur eigandi er heimilisfastur ef:
 - a) raunverulegur eigandi er samningsríki, stjórnslu- eða stjórnvaldsumdæmi þess eða sveitarfélög, og viðurkenndur lífeyrissjóður í því ríki eða
 - b) einhver þeirra eininga sem getið er í a-lið greiðir tekjur af skuldakröfum eða
 - c) litið er svo á að tekjur af skuldakröfum séu greiddar sem endurgjald fyrir lán sem samningsríki eða fjármálastofnun, sem er að öllu leyti í eigu þess, ábyrgist, tryggir með veði eða váttryggir eða

- d) tekjur af skuldakröfum er aflað af fjármálastofnun sem er ótengd greiðanda og á í viðskiptum sem eru fyllilega óháð greiðanda. Að því er þessa grein varðar merkir „fjármálastofnun“ banki eða annað fyrirtæki sem fær hagnað sinn að stærstum hluta með því að afla lánsfjár á fjármála-mörkuðum eða með innlánnum gegn tekjum af skuldakröfum og nota þessa fjármuni til að stunda atvinnustarfsemi sem felur í sér veitingu fjármögnunar.
4. Hugtakið „tekjur af skuldakröfum“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlut-deildar í hagnaði skuldara eða ekki og tekur hugtakið sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir og kostnaður vegna greiðsludráttar skulu ekki teljast tekjur af skuldakröfum að því er þessa grein varðar.
 5. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi tekna af skulda-kröfum er heimilisfastur í samningsríki, hann hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem tekjurnar af skuldakröfunum myndast eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem tekjur af skulda-kröfum eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings, eftir atvikum.
 6. Tekjur af skuldakröfum skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili sem greiðir tekjur af skuldakröfum, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur hins vegar fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skuldin, sem tekjur af skuldakröfum eru greiddar af, er tengd hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, og tekjurnar af skuldakröfunum eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.
 7. Þegar fjárhæð tekna af skuldakröfum er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka sam-band hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir sem myndast í samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Þóknanir sem myndast í samningsríki má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi þóknanna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skattur-inn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:
 - a) 5 hundraðshlutar af vergri fjárhæð þóknanna fyrir afnot eða rétt til afnota af iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaði,
 - b) 10 hundraðshlutar af vergri fjárhæð þóknanna í öllum öðrum tilvikum.
3. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur, sem tekið er við sem endur-gjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti (þar með talinn réttur á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, útsendingum og kvikmyndum eða mynd- eða hljóðsegulbönd-um fyrir útvarps- eða sjónvarpsendingar), hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð eða fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaði eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda (sérþekkingu).
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknanna sem er heimilisfastur í samningsríki hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samn-ingsríkinu þar sem þóknanirnar myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og rétturinn eða eignin sem gefur af sér þóknanirnar er raunverulega bundin slíkri fastri atvinnustöð eða fastri stöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings, eftir atvikum.

5. Þóknánir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili sem þóknánirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skyldan til að greiða þóknánirnar er tengd hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, og þóknánirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.
6. Þegar fjárhæð þóknana er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærrí, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Fjárhagslegan hagnað sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar, sem getið er í 6. gr. þessa samnings, og er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.
3. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki sem rekur skip eða loftför í flutningum á alþjóðaleiðum fær af sölu slíkra skipa eða loftfara eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.
4. Hagnað, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða sambærilegra eignarhluta, til dæmis eignarhluta í sameignarfélagi eða vörslusjóði, er heimilt að skattleggja í hinu samningsríkinu ef rekja má, á einhverjum tímapunkti næstliðna 365 daga fyrir sölna, a.m.k. 50 hundraðshluta af virði þessara hlutabréfa eða sambærilegu eignarhluta beint eða óbeint til fasteignar, eins og skilgreint er í 6. gr. þessa samnings, sem er staðsett í hinu ríkinu.
5. Hagnað, annan en hagnað sem 4. mgr. þessarar greinar á við um, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa í félagi (þó ekki í skráðum félögum) eða sambærilegra eignarhluta, til dæmis eignarhluta í sameignarfélagi eða vörslusjóði, er heimilt að skattleggja í hinu ríkinu ef seljandi á beint eða óbeint, á einhverjum tímapunkti næstliðna 365 daga fyrir sölna, a.m.k. 25 hundraðshluta af virði þessara hlutabréfa í félaginu eða einungunni. Skattur, sem þannig er á lagður, skal ekki vera hærrí en:
 - a) 0 hundraðshlutar af hagnaði ef seljandinn er samningsríki, stjórnýslu- eða stjórnvalds-umdæmi þess eða sveitarfélag, ásamt viðurkenndum lífeyrissjóði í því ríki,
 - b) 15 hundraðshlutar í öllum öðrum tilvikum.
6. Hagnaður, sem fæst af sölu annarra eigna en getið er í undanfarandi málsgreinum þessarar greinar, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða öðru sjálfstæðu starfi af svipuðum toga skulu einungis skattlagðar í því ríki nema í eftirgreindum tilvikum þegar slíkar tekjur má einnig skattleggja í hinu samningsríkinu:
 - a) ef hann hefur að jafnaði fasta stöð í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín; í því tilviki má leggja skatt á tekjurnar í hinu samningsríkinu, en þó einungis á þann hluta þeirra sem rekja má til þeirrar föstu stöðvar eða
 - b) ef hann dvelur í hinu samningsríkinu yfir tímabil sem fer eða fara yfir 183 daga á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári; í því tilviki má leggja skatt á tekjurnar í

síðarnefnda ríkinu, en þó einungis á þann hluta teknanna sem rekja má til starfa hans í því ríki.

2. Hugtakið „sérfræðipjónusta“ nær einkum til sjálfstæðra starfa á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæðra starfa lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með fyrirvara um ákvæði 16., 18., 19., 20. og 21. gr. þessa samnings skulu laun og annað svipað endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki nema starfið sé innt af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er innt af hendi með þeim hætti má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skal endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sem hann innir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu yfir eitt eða fleiri tímabil, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu samningsríkinu.
3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal eingöngu skattleggja endurgjald sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær sem meðlimur fastrar áhafnar á skipi eða loftfari fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem er í flutningum á alþjóðaleiðum, þó ekki um borð í skipi eða loftfari sem er eingöngu starfrækt innan hins samningsríkisins, í fyrrnefnda samningsríkinu.

16. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. þessa samnings má skattleggja tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem listamaður, s.s. í leikhúsi, kvikmyndum, hljóðvarpi eða sjónvarpi eða sem tónlistarmaður eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem listamaður eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr. þessa samnings, skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf listamannsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki um tekjur sem listamaður eða íþróttamaður aflar með störfum sínum í samningsríki, ef heimsókn til þess ríkis er alfarið eða að mestu leyti studd af almannafé frá öðru eða báðum samningsríkjunum eða stjórnslu- eða stjórnvaldsumdæmum eða sveitarfélögum þeirra. Í því tilviki má aðeins skattleggja tekjurnar í samningsríkinu þar sem listamaðurinn eða íþróttamaðurinn er heimilisfastur.

18. gr.

Lífeyrir.

1. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 19. gr. þessa samnings skal einungis skattleggja lífeyri og annað svipaðar greiðslur, sem greiddar eru heimilisföstum aðila í samningsríki vegna fyrri starfa hans, í því samningsríki. Þó má skattleggja slíkan lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur í hinu samningsríkinu ef hann og þær verða til í því ríki.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar og ákvæði 2. mgr. 19. gr. þessa samnings má skattleggja lífeyri og aðrar bætur, hvort sem um er að ræða reglulegar greiðslur eða eingreiðslur, sem greidd eru samkvæmt löggjöf samningsríkis um almannatryggingar, eða opinberu kerfi sem samningsríki skipuleggur vegna félagsþjónustu, í því samningsríki.

19. gr.

Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, sem samningsríki eða stjórnvöldsumdæmi eða sveitarfélag þess greiðir einstaklingi fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða stjórnvalds-umdæmis eða sveitarfélags, skulu einungis skattlögð í því ríki.
b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og einstaklingurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - i. er ríkisborgari þess ríkis eða
 - ii. tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2. a) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skal lífeyrir og annað svipað endurgjald, sem samningsríki eða stjórnvöldsumdæmi eða sveitarfélög þess, eða sjóðir sem þau stofna, greiða til einstaklings fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða umdæmis eða sveitarfélags, einungis skattlögð í því samningsríki.
b) Slíkur lífeyrir og annað svipað endurgjald skal þó einungis skattleggja í hinu samningsríkinu ef einstaklingurinn er heimilisfastur þar og ríkisborgari í því samningsríki.
3. Ákvæði 15., 16., 17. og 18. gr. þessa samnings skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald, ásamt lífeyri, sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnustarfsemi á vegum samningsríkis eða stjórnvöldsumdæmis eða sveitarfélags þess.

20. gr.

Námsmenn.

1. Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.
2. Greiðslur til námsmanns eða starfsnema, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda samningsríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, sem teljast vera gjald vegna þjónustu sem er veitt í fyrrnefnda samningsríkinu skal ekki skattleggja í því ríki, enda tengist slík þjónusta námi eða þjálfun eða er nauðsynleg vegna framfærslu.

21. gr.

Kennarar og vísindamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. þessa samnings skal endurgjald sem kennari eða vísindamaður, sem er eða var heimilisfastur í samningsríki áður en honum var boðið til eða hann heimsótti hitt samningsríkið í því skyni að kenna eða stunda þar rannsóknir, fær í tengslum við slíkt starf ekki skattlagt í hinu samningsríkinu í allt að 2 ár.
2. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki um tekjur af rannsóknum ef viðkomandi rannsóknir eru ekki í þágu almannahagsmuna heldur algerlega eða einkum í þágu einkahagsmuna tiltekens eða tiltekinnna aðila.

22. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur sem heimilisfastur aðili í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr. þessa samnings, ef viðtakandi teknanna, sem er heimilisfastur í samningsríki, hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð

sem þar er, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu ríkinu frá fastri stöð sem þar er, og rétturinn eða eignin sem gefur af sér tekjurnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings, eftir atvikum.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar má einnig skattleggja tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki, sem ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings og sem myndast í hinu samningsríkinu, í hinu ríkinu.

23. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Þegar heimilisfastur aðili í samningsríki fær tekjur, sem skattleggja má í hinu samningsríkinu í samræmi við ákvæði þessa samnings (nema að því marki sem þessi ákvæði heimila skattlagningu í hinu ríkinu eingöngu vegna þess að tekjurnar eru einnig tekjur sem heimilisfastur aðili í því ríki fær), skal fyrrnefnda ríkið heimila að fjárhæð, sem er jöfn tekjuskatti sem greiddur er í hinu ríkinu, komi til frádráttar skatti á tekjur þess heimilisfasta aðila. Slíkur frádráttur skal þó ekki vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, eins og hann er reiknaður áður en frádrátturinn er veittur, eftir atvikum, sem er rakinn til þeirra tekna sem heimilt er að skattleggja í hinu ríkinu.
2. Þegar heimilisfastur aðili í samningsríki hefur tekjur, sem eru undanþegnar skattlagningu í því ríki í samræmi við ákvæði þessa samnings, er ríkinu engu að síður heimilt, við ákvörðun skatta á aðrar tekjur fyrrnefnds aðila, að taka tillit til þeirra tekna sem eru undanþegnar.
3. Í tilviki Konungsríkisins Sáði-Arabíu munu aðferðir til að komast hjá tvísköttun ekki hafa áhrif á ákvæði kerfis til innheimtu zakat-skattsins.

24. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög ríkjanna kveða á um, lagt mál sitt fyrir bært stjórnvald hvors samningsríkis sem er. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um ráðstöfun sem leiðir til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings.
2. Telji bært stjórnvald andmælin á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu til þess að komast megi hjá skattlagningu sem er ekki í samræmi við þennan samning. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmörkunum sem í gildi eru samkvæmt landslögum samningsríkjanna.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu þessa samnings. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í þessum samningi.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar þessarar greinar.

25. gr.

Upplýsingaskipti.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli varðandi framkvæmd ákvæða samnings þessa eða framkvæmd eða framfylgd innlendra laga varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða stjórnsýslu- eða stjórnvalds-umdæmi eða sveitarfélög þeirra leggja á, að svo miklu leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við þennan samning. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki við ákvæði 1. og 2. gr. þessa samnings.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr. þessarar greinar, skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess

ríkis og skulu þær eingöngu afhentar aðilum eða stjórnvöldum (þar með talið dómstólum og stjórnslustofnunum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu þeirra skatta, sem getið er í 1. mgr. þessarar greinar, eða framfylgd eða ákærur vegna þeirra, meðferð kærumála í tengslum við þá eða eftirlit með framangreindum þáttum. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í framangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að kunngefa upplýsingarnar við mála-rekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreint má nota upplýsingar sem samningsríki veitir viðtöku í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum öðrum tilgangi samkvæmt lögum beggja ríkjanna og bært stjórnvald þess ríkis sem leggur upplýsingarnar til heimilar slíka notkun.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar skal í engu tilviki túlka þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:
 - a) að gera stjórnsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnsluvenjum þess eða hins samningsríkisins,
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluáðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn allsherjarreglu ef þær væru gerðar opinberar.
4. Ef samningsríki leitar upplýsinga í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið beita þeim áðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding, sem felst í fyrri málslið, er með fyrirvara um takmarkanir 3. mgr. þessarar greinar en í engu tilviki skal skýra þær takmarkanir með þeim hætti að þær heimili samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að það sjálf hafi enga þörf fyrir þær.
5. Í engu tilviki skal túlka ákvæði 3. mgr. þessarar greinar með þeim hætti að þau heimili samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármála-stofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu eða af þeirri ástæðu að þær tengist eignarhlutum í aðila.

26. gr.

Starfsmenn sendiskrifstofa og ræðisstofnana.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaúvilnanir sem starfsmenn sendiskrifstofa eða ræðisstofnana njóta samkvæmt almennum reglum þjóðaréttar eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. gr.

Réttur til ávinnings.

Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal ekki veita ávinning á grundvelli þessa samnings vegna tekna ef réttmætt má telja, með hliðsjón af öllum viðeigandi staðreyndum og aðstæðum, að það að njóta ávinningsins hafi verið einn helsti tilgangurinn með tilhögun eða viðskiptum sem leiddi beint eða óbeint til slíks ávinnings nema staðfest sé að það að veita ávinninginn við þessar aðstæður myndi vera í samræmi við markmið og tilgang viðeigandi ákvæða samningsins.

28. gr.

Gildistaka.

1. Samningsríkin skulu tilkynna hvort öðru skriflega, eftir diplómátskum leiðum, þegar lokið er málsmeðferð samkvæmt lögum þeirra um gildistöku samnings þessa. Þessi samningur öðlast gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir þann mánuð þegar seinni tilkynningunni var veitt viðtaka.
2. Ákvæði þessa samnings skulu koma til framkvæmda:
 - a) með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því er varðar fjárhæðir sem aflað er fyrsta dag næstkomandi janúarmánaðar eða síðar, á eftir gildistöku degi samningsins og
 - b) með tilliti til annarra skatta, að því er varðar skattskyld ár sem hefjast fyrsta dag næstkomandi janúarmánaðar eða síðar, á eftir gildistöku degi þessa samnings.

29. gr.

Uppsögn.

1. Þessi samningur skal halda gildi sínu ótímabundið en hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp eftir diplómátskum leiðum með skriflegri tilkynningu um uppsögn til hins samningsríkisins eigi síðar en 30. júní á almanaksári sem hefst eftir að fimm ár eru liðin frá gildistöku þessa samnings.
2. Í slíku tilviki skal þessi samningur falla úr gildi:
 - a) með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því er varðar fjárhæðir sem eru greiddar eftir lok almanaksársins þegar tilkynning er gefin út og
 - b) með tilliti til annarra skatta, að því er varðar skattskyld ár sem hefjast eftir lok almanaksársins þegar tilkynning er gefin út.

Þessu til staðfestu hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í hinn í tvíriti á íslensku, arabísku og ensku og eru allir textarnir jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Snorri Olsen
ríkisskattstjóri

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Konungsríkisins Sádi-Arabíu

Suhail Mohammed Abanmi
yfirmaður Zakat, skatt- og tollyfirvalda

BÓKUN

Við undirritun samningsins milli ríkisstjórnar Íslands ríkisstjórnar Konungsríkisins Sádi-Arabíu til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur hafa ríkisstjórn Konungsríkisins Sádi-Arabíu og ríkisstjórn Íslands orðið ásáttar um eftirfarandi ákvæði sem skulu vera óaðskiljanlegur hluti samningsins:

1. Við 4. gr.

Sá skilningur ríkir að aðili sé „skattskyldur“ í samningsríki jafnvel þótt allar tekjur hans séu undanþegnar eða hluti þeirra sé undanþeginn skatti í því samningsríki með því að fullnægja kröfum um undanþága sem eru tilgreindar í lögum fyrrnefnds samningsríkis.

2. Við 7. gr.

Þegar um er að ræða samninga um rannsókn, smíði, afhendingu eða uppsetningu skal ekki ákvarða hagnað af fastri atvinnustöð á grundvelli heildarfjárhæðar samningsins heldur einungis á þeim hluta samningsins sem fasta atvinnustöðin annast í reynd í því ríki þar sem hún er staðsett. Ekki skal taka tillit til þess hluta samningsins sem er framkvæmdur utan samningsríkisins þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett við ákvörðun á hagnaði hennar.

3. Við 10., 11. og 13. gr.

Að því er varðar a-lið 2. mgr. 10. gr., a-lið 3. mgr. 11. gr. og a-lið 5. mgr. 13. gr. samningsins merkir samningsríki, hvort sem það er skattskyld eða ekki:

- a) það samningsríki, stjórnslu- eða stjórnvaldsumdæmi, sveitarfélag, lögskipaður aðili, umboðsaðili eða atbeini þess, þ.m.t.:
 - i. í tilviki Konungsríkisins Sádi-Arabíu:
 - 1) Seðlabanki Sádi-Arabíu (SAMA).
 - 2) Þróunarsjóður Sádi-Arabíu,
 - 3) fjárfestingarsjóður og
 - 4) almennt fyrirkomulag almannatrygginga,
 - ii. í tilviki Íslands:
 - 1) Seðlabanki Íslands og
 - 2) opinber fjárfestingarsjóður sem Ísland kemur á fót,
- b) önnur eining sem er beint eða óbeint að fullu í eigu (eða a.m.k. 95% af hlutafé þess) aðila sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar eins og bær stjórnvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna,
- c) önnur svipuð eining sem bær stjórnvöld samningsríkjanna tilgreina og samþykkja sín á milli með skiptum á orðsendingum.

Þessu til staðfestu hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í hinn í tvíriti á íslensku, arabísku og ensku og eru allir textarnir jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Snorri Olsen
ríkisfattstjóri

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Konungsríkisins Sádi-Arabíu

Suhail Mohammed Abanmi
yfirmaður Zakat, skatt- og tollyfirvalda

CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF ICELAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

The Government of Iceland and the Government of the Kingdom of Saudi Arabia,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third Jurisdictions),

Have agreed as follows:

Article 1

Persons covered.

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State.
3. This Convention shall not affect the taxation, by a Contracting State, of its residents except with respect to the benefits granted under paragraph 3 of Article 7, paragraph 2 of Article 9, paragraph 2 of Article 18 and Articles 19, 20, 21, 23, 24 and 26 of this Convention.

Article 2

Taxes covered.

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative or political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - the Zakat;
 - the income tax;(hereinafter referred to as the "Saudi Tax").
 - b) in the case of Iceland:
 - the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna);(hereinafter referred to as the "Icelandic tax").
4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes made to their tax laws.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term “Kingdom of Saudi Arabia” means the territory of the Kingdom of Saudi Arabia which also includes the area outside the territorial waters, where the Kingdom of Saudi Arabia exercises its sovereign and jurisdictional rights in their waters, sea bed, sub-soil and natural resources by virtue of its law and international law;
 - b) the term “Iceland” means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Kingdom of Saudi Arabia or Iceland as the context requires;
 - d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons, including the State, its administrative or political sub-divisions or local authorities;
 - e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State and the enterprise that operates the ship or aircraft is not an enterprise of that State;
 - h) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - i) the term “recognised pension fund” of a State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:
 - i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its administrative or political subdivisions or local authorities; or
 - ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision (i);
 - j) the term “competent authority” means:
 - i) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the Ministry of Finance represented by the Minister of Finance or his authorized representative;
 - ii) in the case of Iceland, the Minister of Finance and Economic Affairs or the Minister’s authorised representative.
2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree to a different meaning pursuant to the provisions of Article 24 of this Convention, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax in that State by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes:

- a) that Contracting State, any administrative or political subdivision, local authority, as well as a recognised pension fund of that State.
- b) an organization that is established and is operated in that State exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, or educational purposes.

This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term “permanent establishment” also encompasses:
 - a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than 183 days;
 - b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
 - c) The carrying on of activities by an enterprise in a Contracting State which consist of, or which are connected with, the exploration or exploitation of natural resources situated in that State for a period or periods aggregating more than 30 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year concerned. For the purpose of Article 7 of this Convention, this activity is deemed to carry on a business through that permanent establishment.

The duration of activities under subparagraphs (a), (b), and (c) shall be determined by aggregating the periods during which activities are carried on in a Contracting State by closely related enterprises, provided that the activities of such a closely related enterprise in that Contracting

State are connected with the activities carried on in that Contracting State by its closely related enterprises. The period during which two or more closely related enterprise are carrying on concurrent activities shall be counted only once for the purpose of determining the duration of activities.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e),
provided that such activity or, in the case of subparagraph (f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.
5. Paragraph 4 of this Article shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:
 - a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or
 - b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,
provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article but subject to the provisions of paragraph 7 of this Article, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
 - a) habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are
 - i) in the name of the enterprise, or
 - ii) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
 - iii) for the provision of services by that enterprise,
unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 5 of this Article would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - b) the person does not habitually conclude contracts nor plays the principal role leading to the conclusion of such contracts, but habitually maintains in that State a stock of goods or merchandise from which that person regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.
7. Paragraph 6 of this Article shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to

which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.
9. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 4 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. Where, in accordance with paragraph 2 of this Article, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged on those profits. In determining such

adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

4. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, in respect of notional payment (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of notional payments for the use of intellectual property, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.
5. Nothing in this Article shall prevent either Contracting States from taxing according to its laws the income or profits from any form of insurance and reinsurance activities.
6. Where profits include items of income, which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For purposes of this Article, profits from the international operation of ships or aircraft include, but are not limited to:
 - a) profits from the rental of ships or aircraft on a full (time or voyage) basis operated in international traffic;
 - b) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft if the rental income is incidental to profits from the operation of ships or aircraft in international traffic; and
 - c) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft if such ships or aircraft are operated in international traffic by the lessee.

Profits derived by an enterprise referred to in paragraph 1 of this Article from the inland transport of property or passengers within either Contracting State shall be treated as profits from the operation of ships or aircraft in international traffic if such transport is undertaken as part of international traffic.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the

enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is that other Contracting State, its administrative or political sub-divisions or local authorities, as well as a recognised pension fund of that State.
 - b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend; for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividend);
 - c) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, mining shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.
6. Notwithstanding any other provision of this Convention, where a company which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits taxable under paragraph 1 of Article 7 of this Convention, may be subject to an additional tax in

that other State, in accordance with its laws, but the additional charge shall not exceed 5 per cent of the amount of those profits.

Article 11

Income from debt-claims

1. Income from debt-claims arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, income from debt-claims arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the income from debt-claims is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the income from debt-claims.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, income from debt-claims referred to in paragraph 1 of this Article shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if:
 - a) the beneficial owner is a Contracting State, its administrative or political subdivisions or local authorities, as well as a recognised pension fund of that State; or
 - b) the income from debt-claims is paid by any of the entities mentioned in subparagraph (a); or
 - c) the income from debt-claims is paid in consideration of a loan guaranteed, secured or insured by a Contracting State or any financial institution wholly owned by it; or
 - d) the income from debt-claims is derived by a financial institution which is unrelated to and dealing wholly independently with the payer. For the purposes of this Article, the term “financial institution” means a bank or other enterprise substantially deriving its profits by raising debt finance in the financial markets or by taking deposits at income from debt-claims and using those funds in carrying on a business of providing finance.
4. The term “income from debt-claims” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as income from debt-claims for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the income from debt-claims, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the income from debt-claims arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the income from debt-claims is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
6. Income from debt-claims shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the income from debt-claims, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the income from debt-claims is paid was incurred, and such income from debt-claims is borne by such permanent establishment or fixed base, then such income from debt-claims shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income from debt-claims, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, royalties arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the royalties for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment;
 - b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright (including rights related to literary, artistic or scientific work, broadcasting and cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how).
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests

derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6 of this Convention, situated in that other State.

5. Gains, other than those to which paragraph 4 of this Article applies, derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company (other than listed companies), or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State if the alienator, at any time during the 365 days preceding such alienation, held directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of that company or entity. The tax so charged by the other Contracting State shall not exceed:
 - a) 0 per cent of the gains if the alienator is a Contracting State, its administrative or political subdivisions or local authorities, as well as a recognised pension fund of that State;
 - b) 15 per cent in all other cases.
6. Gains derived from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State, or
 - b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Entertainers and sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or administrative or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsperson is a resident.

Article 18

Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that Contracting State. However, such pensions and other similar remuneration may also be taxed in the other Contracting State if they arise in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article and the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes shall be taxable only in that Contracting State.

Article 19

Government service

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or an administrative or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.
 - b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17, and 18 of this Convention shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a

business carried on by a Contracting State or an administrative or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

1. Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from source outside that State.
2. Payments received by a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training and which constitute remuneration in respect of services performed in the first mentioned Contracting State are not taxable in that State, provided the services are connected with education or training or are necessary for maintenance purposes.

Article 21

Teachers and researchers

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, remunerations which a teacher or researcher who is or was resident in a Contracting State prior to being invited to or visiting the other Contracting State for the purpose of teaching or conducting research receives in respect of such activities shall not be taxed in that other Contracting State for a period not exceeding 2 years.
2. The provisions of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but wholly or mainly for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23

Methods for elimination of double taxation

1. Where a resident of a Contracting State derives income which may be taxed in the other Contracting State in accordance with the provisions of this Convention (except to the extent that these provisions allow taxation by that other State solely because the income is also income derived by a resident of that State), the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State; Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income that may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
3. In the case of the Kingdom of Saudi Arabia, the methods for elimination of double taxation will not prejudice the provisions of the Zakat collection regime.

Article 24

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article.

Article 25

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their administrative or political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2 of this Convention.
2. Any information received under paragraph 1 of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 of this Article, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Entitlements to benefits

Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

Article 28

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other in writing, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the month in which the later of these notifications was received.
2. The provisions of this Convention shall have effect:
 - a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force; and
 - b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force.

Article 29

Termination

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate this Convention through the diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which this Convention entered into force.
2. In such event this Convention shall cease to apply:
 - a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid after the end of the calendar year in which such notice is given; and
 - b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Nr. 2

13. febrúar 2026

Done in duplicate at Riyadh on 4/12/2024 corresponding to 3/6/1446 AH in the Icelandic, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of Iceland

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Konungsríkisins Sádi-Arabíu

Snorri Olsen
Commissioner of Revenue and Customs

Suhail Mohammed Abanmi
Governor of the Zakat, Tax and Customs
Authority

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Government of Iceland and the Government of Kingdom of Saudi Arabia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Tax Evasion with respect to Taxes on Income, the Government of Kingdom of Saudi Arabia and the Government of Iceland have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

1. Ad Article 4:

It's understood that a person is "liable to tax" in a Contracting State even where all or part of its income is exempted from tax in that Contracting State by satisfying the requirements for exemption specified in the laws of that Contracting State.

2. Ad Article 7:

In the case of contracts for survey, construction, supply or installation, the profits of a permanent establishment shall not be determined on the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the state where the permanent establishment is situated. Any portion of the contract executed outside the Contracting State in which the permanent establishment is situated shall not be taken into consideration in determining the profits of that permanent establishment.

3. Ad Articles 10, 11 and 13:

For the purposes of subparagraph (a) of paragraph 2 of Article 10, subparagraph (a) of paragraph 3 of Article 11 and subparagraph (a) of paragraph 5 of Article 13 of the Convention, a Contracting State means, whether or not it is liable to tax:

- a) that Contracting State, any administrative or political subdivision, local authority, statutory body, agency or instrumentality thereof; including:
 - i) in the case of the Kingdom of Saudi Arabia:
 - 1) the Saudi Central Bank (SAMA);
 - 2) the Saudi Fund for Development;
 - 3) the Public Investment Fund; and
 - 4) the General Organization for Social Insurance;
 - ii) in the case of Iceland:
 - 1) the Central Bank of Iceland ("Seðlabanki Íslands"); and
 - 2) Public Investment Fund established by Iceland.
- b) any other entity that is directly or indirectly wholly owned (or at least 95% of its capital) by persons mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, as shall be notified by the competent authorities of the Contracting States.
- c) any other similar entity as may be specified and agreed between the competent authorities of the Contracting States through an exchange of notes.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Riyadh on 4/12/2024 corresponding to 3/6/1446 AH in the Icelandic, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of Iceland

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Konungsríkisins Sáði-Arabíu

Snorri Olsen
Commissioner of Revenue and Customs

Suhail Mohammed Abanmi
Governor of the Zakat, Tax and Customs Authority